Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1169/25
4.4.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Миленије Петричевић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Дабетић, адвокат из Београда, Братства и јединства 123, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Филип Матковић, адвокат из Београда, Савска 17/II , ради утврђења брачне тековине, одлучујући о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 13404/23 од 24.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 13404/23 од 24.10.2024. године у ставовима другом, трећем и четвртом изреке, а жалбе тужиље и туженог **ОДБИЈАЈУ** као неосноване.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску од 24.10.2024. године. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу у коме је тужиља тражила да јој по основу посебне имовине коју је тужиља унела у брак а која је у државини туженог исплати: за једну спаваћу собу – италијанску беле боје износ од 5.000,00 евра; једну дневну собу регал Луј XV износ од 10.000,00 евра; један шанк износ од 4.000,00 евра; трпезарију са две комоде износ од 8.000,00 евра; 10 столица износ од 1.000,00 евра; једну камеру износ од 1.000,00 евра; један фотоапарат износ од 500,00 евра; један кристални лустер износ од 500,00 евра; завесе 5 комада износ од 2.000,00 евра; 6 тепиха износ од 1.600,00 евра; крушач за кукуруз износ од 1.000,00 евра. Ставом тећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавеже

тужени да тужиљи на име покретних ствари стечених у браку и то за 3 чиније, 2 шерпе, 2 лонца нормалне величне, 15 виљушака, 15 кашика, 2 сервиса за кафу, постељину 2 комада, један јастук, један велики јорган, један ашов, једну лопату, једну вилу, 1/2 ТВ пријемника “Philips", један кауч и једну дрвену клупу, исплати укупан износ од 500,00 евра. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбу и то тужиља побијајући је у ставу другом и трећем изреке, како то произлази из садржине жалбе, из свих разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. Закона о парничном поступку, а тужени побијајући је у ставу четвртом изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка. Жалбене разлоге су образложили и жалбени предлог изнели. Тужени је тражио трошкове другостепеног поступка.

Испитујући првостепену пресуду у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку - ЗПП (“Службени гласник РС”, бр.72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да жалбе парничних странака нису основане.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Супротно наводима жалбе тужиље, није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, јер изрека побијане пресуде не противречи разлозима датим о свим битним чињеницама, који су сагласни изведеним доказима, па пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су бивши супружници, чији је брак разведен правноснажном пресудом Првог општинског суда у Београду П 9445/2008 од 29.07.2009. године. Пресудом првостепеног суда П 75380/10 од 21.12.2020. године, ставом петим изреке утврђено је искључиво право својине тужиље на покретним стварима и то једној спаваћој соби, једној дневној соби регал Луј XV, једном шанку бар, трпезарији (са две комоде, једна са стаклом), десет столица, једној камери, једном фотоапарату, једном кристалном лустеру, пет комада завеса за све собе, шест тепиха, седам стаза, једној шерпи од 10 литара, једном лонцу од 10 литара, малом крушачу за кукуруз, мајсторским колицима са једним точком, казану за топљење масти, и фрижидеру, а одлука првостепеног суда у овом делу потврђена је пресудом Апелационог суда Гж.4404/21 од 24.11.2023. године. У току трајања брака парничне странке су између осталог стекле покретне ствари и то 3 чиније, 2 шерпе, 2 лонца нормалне величне, 15 виљушака, 15 кашика, 2 сервиса за кафу, постељину 2 комада, један јастук, један велики јорган, један ашов, једну лопату, једну вилу, ТВ пријемник “Philips", један кауч и једну дрвену клупу, што међу њима није било спорно.

Наведено чињенично стање утврђено је правилно и поуздано, правилном оценом изведених доказа у смислу члана 8. ЗПП. Наводима у жалби тужиље правилност чињеничног утврђења није доведена у сумњу, а у истој нису истицане нове чињенице,

нити предлагани нови докази у смислу члана 372. ЗПП.

С обзиром да је пресудом првостепеног суда од 21.12.2020. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду од 24.11.2023. године правноснажно одлучено о захтеву тужиље за утврђење права својине на покретним стварима наведених у ставу другом изреке побијане пресуде, правилно је првостепени суд закључио да тужиља не може потраживати новчану вредност ових ствари, јер је реч о пресуђеној ствари из којих разлога је донео правилну одлуку применом одредби члана 294. став 1. тачка 4. ЗПП и одлучио као у ставу другом изреке побијане пресуде.

Такође, након оцене изведених доказа, полазећи од чињенице да тужиља није пружила доказе о вредности покретних ствари стечених у брачној заједници са туженим, које су опредељене у ставу трећем изреке побијане пресуде, јер није предложила вештачење на околност њихове вредности, првостепени суд је применом правила о терету доказивања закључио да је тужбени захтев неоснован и одлучено као у ставу трећем изреке побијане пресуде, сагласно одредби члана 223. став 2. ЗПП.

Супротно наводима жалбе тужиље, имајући у виду спорне чињенице које су битне за одлуку, првостепени суд је правилно применио правило о терету доказивања, када је одлучио као у ставу другом изреке, дајући за своју одлуку јасне, довољне и уверљиве разлоге, које прихвата и овај суд. Наиме, након што је тужиља преиначила тужбу тако што је тражила да јој тужени на име покретних ствари стечених у браку а опредељених у ставу трећем изреке побијане пресуде, исплати укупан износ од 500,00 евра, те након што је тужени оспорио вредност наведених покретних ствари, тужиља на којој је био терет доказивања, вредност истих није доказала јер је предлог за извођење доказа вештачењем у току поступку повукла. Стога је правилна одлука првостепеног суда којом је захтев тужиље одбијен као неоснован.

Приликом одлучивања о жалби тужиље, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе жалбе али их није посебно образлагао, сагласно одредби члана 396. став 2. ЗПП, јер не могу утицати на доношење другачије одлуке.

Из наведених разлога, применом члана 390. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Потврђена је применом члана 401. тачка 2. ЗПП и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртом изреке побијане пресуде, донета правилном применом одредби члана 153. став 2. ЗПП, с обзиром на исход спора. Одредбом члана 153. став 2. ЗПП је прописано да ако странка успе у парници делимично, суд може с обзиром на постигнути успех, да одреди да свака странка сноси своје трошкове или да једна странка накнади другој сразмеран део трошкова. Супротно наводима жалбе туженог, имајући у виду да су странке покушале да реше сложене имовинскоправне односе те да су обе странке имале интереса од вођења поступка, па како је тужиља према туженом успела по тужбеном захтеву за утврђење права својине на покретним стварима веће вредности, а није успела са захтевом који се односи на

сусвојину на непокретности, правилно је првостепени суд имајући у виду делимичан успех странака у поступку одлучио да свака странка треба да сноси своје трошкове поступка.

Имајући у виду да тужени у поступку по жалби није успео, не припадају му трошкови другостепеног поступка, па је одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде, применом одредби члана 153. и 165. ЗПП.

Председник већа-судија,
Снежана Живковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић